

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B5-24C/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519203235
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Filová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1519203235.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Filovou v právnej veci žalobcu: H. E. K., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXXX/X, XXX XX L., zastúpeného Advokátskou kanceláriou BOHUNICKÝ & Co. s.r.o., so sídlom Lermontovova 16, 811 08 Bratislava, proti žalovanému: Kooperatíva poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o náhradu škody vo výške 612.940,65€ a nemajetkovú ujmu vo výške 440.000,-€, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 216.584,80€, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a od apríla 2024 je povinný platiť žalobcovi mesačne sumu vo výške 2.316,01€, do nadobudnutia dôchodkového veku žalobcu.

II. Súd konanie vo výške 177.884,05€ z a s t a v u j e .

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

IV. Žiadna z procesných strán n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobným návrhom elektronicky podaným na súd dňa 18.7.2019 sa žalobca prostredníctvom advokáta domáhal, aby súd uložil pôvodne žalovaným v prvom a treťom rade, a to spoločnosti MED - ART, spol. s r.o., so sídlom Hornočermánska 4, 949 01 Nitra, IČO: 34 113 924 ako žalovanému v prvom rade, H. V., X. XX.X.XXXX, L. E. XXXX/XX, XXX XX X. ako žalovanému v druhom rade a Kooperatíva poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441 ako žalovanému v treťom rade, spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi škodu a nemajetkovú ujmu v celkovej výške 1.046.248,-€ spolu s 5% ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby a žalovaným v prvom, druhom a treťom rade spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi škodu v celkovej výške 25.992,-€. Skutkovo svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 7.9.2017 došlo k dopravnej nehode na chodníku pri zdravotnom stredisku poliklinika Šustekova v Bratislave, keď žalovaný v druhom rade ako vodič nákladného motorového vozidla továrenskej značky Peugeot Boxer, bielej farby, EČV: X., vo vlastníctve žalovaného v prvom rade, pri cúvaní vrazil do žalobcu, ktorý vzápätí padol, načo bol prejdený kolesom motorového vozidla a vlečený pod vozidlom počas jeho cúvania a následne bol pri jazde vozidla dopredu opätovne vozidlom prejdený. Žalovaný v druhom rade vyšiel z vozidla, zbadal žalobcu bezvládne ležiaceho v bolestiach na zemi a bezprostredne na to z miesta nehody odišiel, bez poskytnutia akejkoľvek pomoci žalobcovi. Lekársku pomoc žalobcovi zavolali okoloidúci ľudia, ktorí boli zároveň svedkami dopravnej nehody. Podľa protokolu o prvotnom vyšetrení bol žalobca privezený do nemocnice ležiac v kvantitatívnej zmene vedomia, mal zakrvavený nos, vybité predné zuby, odreniny v oblasti tváre s tržnými ranami, oslabené dýchanie. Žalobca mal

odreniny po celom tele, utrpel zlomeninu oboch kľúčnych kostí, hrudnej kosti, sériové zlomeniny rebier, ďalšie fraktúry na horných a dolných končatinách, mal zdevastovaný panvový okruh, viacpočetné ložiská v oboch pľúcnych krídlach, pomliaždenie až roztrhnutie pľúcneho tkaniva a z močovej rúry žalobcovi vytekala krv, prvotné odhady lekárov na prežitie žalobcu boli len 2%. Trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Bratislava V dňa 5.12.2018, sp. zn. 2T/84/2018, právoplatným dňa 14.2.2019, bol žalovaný v druhom rade uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa §157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na §138 písm. h) Trestného zákona a z prečinu neposkytnutia pomoci podľa §178 Trestného zákona, teda, že inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho zamestnania a uloženej mu podľa zákona a po dopravnej nehode, na ktorej mal účasť, neposkytol osobe, ktorá pri nehode utrela ujmu na zdraví, potrebnú pomoc, hoci tak mohol urobiť bez nebezpečenstva pre seba alebo iného, za čo bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 48 mesiacov a trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu po dobu 60 mesiacov. Poškodený žalobca s nárokom na náhradu škody bol odkázaný súdom na civilný proces. Následkom dopravnej nehody podľa Znaleckého posudku č. 913765-30/17, vypracovaného pre účely trestného konania znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia MUDr. Dušanom Vicianom, sú zranenia, ktoré utrpel žalobca nasledovné: sériová zlomenina 1.-7. rebra vľavo (1. rebro bolo zlomené pri spojnici rebro hrudný stavec, ostatné rebra v zadnej čiare podpažnej, blokovaná zlomenina 3.-6. rebra), sériová zlomenina 1.-10. rebra vpravo (blokovaná zlomenina 3.-6. rebra), kompletná zlomenina pravej a ľavej kľúčnej kosti (s posunom úlomkov kosti do strany o cca 20 mm o stredovom fragmentom), zlomenina hrudnej kosti (viac úlomková s neopatrným posunom úlomkov kosti), emphyzém pod kožou v oblasti krku a horného otvoru hrudníka (obojsstranne viac vľavo), pneumotorax (tiahnuci sa poprednom a bočnom obvode pľúc obojsstranne do hrúbky 22 mm), hemothorax (tiahnuci sa po oboch stranách dutiny pohrudnice vpravo do 26 mm, vľavo do 38 mm, s časťou nevzdušných pľúc v spodných zadných segmentoch, ktoré predtým dýchali), pomliaždenie pľúcneho tkaniva (maximálne na hrote pľúc vpravo aj s CT známkami roztrhnutia pľúcneho tkaniva), poranenie sleziny s krvným výronom v jej okolí (o rozmere 35mm x 24mm x 55mm), zlomenina ľavej bedrovej kosti trieštivý typ s posunom v spojení s krížovou kosťou, zlomenina horného a dolného rámu lonovej kosti obojsstranne s posunom úlomkov kostí, pomliaždenie prednej steny brušnej s rozsiahlym výronom krvi (pravá slabina, sedacia časť vľavo), zlomenina predného stĺpu bedrovej jamky vpravo, pourazové odtrhnutie močovej rúry v oblasti malej panvy (ťažká ujma na zdraví), pomliaždeniny a odreniny kože v oblasti chrbta povrchového charakteru (o rozmere 270 mm x 160mm). Znalec uviedol, že v medicínskej a súdnoznaleckej oblasti citovaných množinu zranení pokladá za preukázanú a považuje za veľmi závažnú, ktorá svojím charakterom a rozsahom reálne ohrozila život žalobcu, do doby vyhotovenia znaleckého posudku (15.1.2018) porucha zdravia žalobcu trvala 130 kalendárnych dní, liečba následkov zranení nie je ukončená, napíňa znaky ťažkej ujmy na zdraví. Žalobca bol počas prvých 20 kalendárnych dní hospitalizácie v umelom spánku, v prvých štyroch týždňoch liečby bol kŕmený žalúdočnou sondou, v rámci hospitalizácie mu bola vykonaná epicystostómia, operačná stabilizácia zlomených rebier, tracheostómia a operačná stabilizácia panvového prstenca, išlo o komplikované a náročné operácie v celkovom znecitlivení. Ústavná hospitalizácia žalobcu na oddelení anestézie a intenzívnej medicíny bola ukončená dňa 12.10.2017 prekladom žalobcu na oddelenie úrazovej chirurgie. V urologickom vyšetrení MUDr. Ľuboš Rybár konštatuje, že vidno porušenie močovej rúry 7-8 cm a nie je možné ďalšie riešenie, pacient je ponechaný na epicystostómii ako trvalej derivácii moču. Dňa 7.11.2017 bol žalobca prepustený z ústavného zariadenia a následne absolvoval dlhodobú liečbu v Špecializovanom liečebnom ústave Marína Kováčová Kúpele a opakovane v Rehabilitačnej klinike SZU Kováčová. Žalobca dňa 9.3.2018 absolvoval náročný operačný zákrok močovej rúry na špecializovanej klinike Vivantes-Auguste-Viktoria-Klinikum v Berlíne, Spolková republika Nemecko, keďže v rámci Slovenskej republiky sa žalobcovi nepodarilo nájsť odborníka, ktorý by túto operáciu uskutočnil. Z dôvodu komplikácií a výrazného obmedzenia močenia musel žalobca urgentne absolvovať dňa 24.4.2018 urologickú operáciu v celkovej anestézii na urologickom oddelení UNB, Nemocnica s. CaM Antolská, Bratislava, ktorá neprinesla očakávaný výsledok, žalobca naďalej trpel striktúrou močovej rúry a bol opätovne odkázaný vyhľadať pomoc špecialistov v zahraničí a dňa 22.1.2019, po predchádzajúcom vykonaní endoskopickej uretrotómie dňa 25.9.2018 s dobou liečenia 2-3 mesiace, podstúpil na špecializovanej urologickej klinike Forte üroloji mezkezi v Istanbule, Turecko ďalšiu náročnú operáciu močovej rúry, z dôvodu pooperačných komplikácií, v apríli 2019 žalobca absolvoval na uvedenej klinike endoskopickú uretrotómiu. Žalobca následkom úrazu musí podstúpiť ďalšie operačné zákroky a liečbu, ktoré sú po odbornej stránke mimoriadne náročné a z toho dôvodu je nútený vyhľadávať a navštevovať zahraničných odborníkov a podstupovať tak operačné zákroky a liečbu mimo

územia Slovenskej republiky, tieto zákroky si vyžadujú nemalé finančné prostriedky, musí si ich žalobca uhradiť z vlastných zdrojov a následne požiadať zdravotnú poisťovňu o preplatenie. Žalobca od roku 2007 nepretržite až do dopravnej nehody aktívne plnil pracovné úlohy v obchodnej spoločnosti GEBA-Slovakia, s.r.o., so sídlom Hlinická cesta 1280/12, 014 01 Bytča, IČO: 30 226 490 ako generálny riaditeľ a zároveň vykonával aj funkciu konateľa tejto obchodnej spoločnosti, priemerný mesačný zárobok žalobcu bol vo výške 3.737,51€. Ďalšie zotrvanie v pracovnom pomere je nereálne, žalobca nie je schopný pre svoj nepriaznivý zdravotný stav ako následok dopravnej nehody, zvládať plnenie pracovných povinností. Žalobcov zdravotný stav posúdil posudkový lekár Sociálnej poisťovne dňa 17.10.2018 so záverom, že žalobca bol uznaný invalidným s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 75%, s dátumom vzniku 6.9.2018, pričom invalidita vznikla v dôsledku úrazu. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 6.3.2019 bol žalobcovi priznaný invalidný dôchodok vo výške 1.192,50€ mesačne. Dňa 14.8.2018 žalobca prostredníctvom svojho advokáta adresoval žalovanému v prvom rade list, v ktorom ho vyzýval na súčinnosť, keďže ide o závažné ublíženie na zdraví v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, ktorého je prevádzateľ a navrhol spoločné stretnutie, žalovaný v prvom rade na list nereagoval. Na opätovnú výzvu zo dňa 15.11.2018 reagoval doručením e-mailovej správy, obsahujúcej informáciu, že momentálne zamestnanci žalovaného v prvom rade zisťujú rozsah poistného krytia z uzatvoreného poistenia.

2. Žalobca bol pred úrazom činorodý človek, aktívne sa venujúci športu, pravidelne behával, posilňoval, lyžoval, venoval sa windsurfingu, mal výbornú fyzickú kondíciu, možno dôvodne predpokladať, že práve aj vďaka nej dopravnú nehodu prežil. Žalobca pred dopravnou nehodou veľa cestoval, žil spoločenským životom, zaujímal sa o kultúru, navštevoval kiná, divadlá, spoločenské akcie. Žalobca vyštudoval Univerzitu v Lipsku a po profesijnej stránke viedol úspešný kariérny život, plnil úlohy ako generálny riaditeľ v medzinárodnej spoločnosti, v ktorej vykonával zároveň aj funkciu konateľa, taktiež sa venoval vlastným podnikateľským aktivitám. V rámci psychiatrických vyšetrení po úraze bolo lekármi konštatované, že žalobca po nociach nespával, mal zúžené vedomie, zrakové halucinácie, traumatický šok z vykrvácania, psychickú poruchu zapríčinenú poškodením a poruchou funkcie mozgu a somatickú poruchu, v závere lekárskeho správ bolo konštatované, že trpí depresívnou poruchou ťažkého stupňa s fobickým symptómom, pričom pravidelne musí užívať lieky. Dopravnou nehodou sa žalobcovi v podstate zmenil celý život. Žalobca pociťuje na sebe celkové fyzické zmeny a s tým spojené psychické zmeny, je roztržitý, nervózný, nevie sa sústrediť, nepokojne spáva, má strach, desí sa všetkého, čo mu pripomína dopravnú nehodu. Vyhýba sa spoločnosti iných ľudí, nemôže sa venovať žiadnej pracovnej aktivite, športovým aktivitám, vykonáva len lekármi odporúčané cviky, ktoré realizuje so sebazaprením z dôvodu veľkých bolestí, je vyčerpaný po psychickej stránke, trápi ho bezmocnosť, úzkosť, depresie. Aj napriek tomu, že žalobca od úrazu absolvoval množstvo operácií, zostali mu vážne následky, s ktorými musí denne zápasiť. Niektoré zákroky a vyšetrenia absolvuje v zahraničí bez sprievodu blízkych a rodiny, keďže už len pre neho je to finančne náročné, tento fakt v konečnom dôsledku má nepriaznivý vplyv na žalobcu, nakoľko podporu a prítomnosť blízkych osôb by najviac ocenil v týchto ťažkých chvíľach, ktoré prežíva a pri zákrokoch, ktoré podstupuje. Vzhľadom na všetky okolnosti, predovšetkým na intenzitu, rozsah a trvanie nepriaznivých následkov, žalobca má názor, že žiadna forma primeraného zadosťučinenia podľa §13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepostačuje k tomu, aby bola primerane vyvážená a zmierená nemajetková ujma na strane žalobcu, ktorého právo na ochranu osobnosti bolo porušené zásahom s neodstrániteľnými následkami, preto žiada o hmotnú satisfakciu, ktorá síce nemôže odčiniť dopad tragickej udalosti, ale iba zmierniť jeho nemajetkovú ujmu v peniazoch.

3. Žalobca následkom dopravnej nehody bez jeho zavinenia utrpel závažné zranenia, ktorých liečba nie je ukončená, titulom utrpenej ujmy na zdraví a prežitých udalostí si žalobou uplatnil nasledovné nároky: -náhrada za bolesť vo výške 25.992,-€ a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 51.865,60€, vyčíslené ku dňu podania žaloby v súlade so Znaleckým posudkom č. 913765-30/17, - náhrada straty na zárobku počas trvania pracovnej neschopnosti vo výške 32.973,65€ ako skutočná škoda spôsobená protiprávnym konaním (rozdiel medzi priemerným mesačným zárobkom žalobcu a nemocenskými dávkami poskytnutými Sociálnou poisťovňou, vrátane peňažných prostriedkov vyplatených zamestnávateľom), - náhrada straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, resp. invalidite, vyčíslená ako jednorazová suma vo výške 488.403,24€, žalobca pri určení výšky vychádzal z priemerného veku, ktorý sa dožívajú muži na Slovensku (73,1 roka) a predpokladaného dôchodkového veku žalobcu (64 rokov). Suma bola vypočítaná nasledovne: 500,27€ (rozdiel medzi priemerným mesačným zárobkom 3.737,51€ a nemocenskou dávkou 159,70€ spolu s invalidným dôchodkom 1.162,20€ a príjmom od

zamestnávateľa 1.915,34€) + 1.745,46€ (rozdiel medzi priemerným mesačným zárobkom 3.737,51€ a nemocenskou dávkou 461,80€ spolu s invalidným dôchodkom 1.162,20€ a príjmom od zamestnávateľa 368,05€) + 2.575,31€ (rozdiel medzi priemerným mesačným zárobkom 3.737,51€ a invalidným dôchodkom 1.162,20€) + 189 mesiacov x 2.545,01€ (rozdiel medzi priemerným mesačným zárobkom 3.737,51€ a invalidným dôchodkom 1.162,20€),

- účelne vynaložené náklady spojené s právnym zastúpením v adhéznom konaní vo výške 3.048,42€ (žalobca si voči žalovanému v druhom rade v trestnom konaní uplatňoval náhradu škody z ublíženia na zdraví vo výške 1000.000,-€), výška ktorých bola vypočítaná podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za štyri úkony právnej služby po 625,73€ + režijný paušál trikrát 9,21€, jedenkrát 9,80€+ 20% DPH,

- účelne vynaložené náklady spojené s liečením vo výške 29.957,09€,

- náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 440.000,-€, vypočítaná z predpokladu priemerného veku muža na Slovensku 73,1 roka a veku žalobcu necelých 49 rokov a sumy 50,-€ denne, t.j. 8800 dní x 50 = 440.000,-€.

4. Žalovaný v prvom rade v písomnom vyjadrení k žalobe nárok žalobcu voči jeho osobe žiadal zamietnuť, namietal svoju pasívnu vecnú legitimitáciu v konaní. Poukázal na to, že žalovaný v druhom rade bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 5.12.2018, sp. zn. 2T/84/2018 uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví a prečinu neposkytnutia pomoci, zodpovednosť zamestnávateľa nie je možné univerzálne aplikovať na akúkoľvek škodu spôsobenú zamestnancom pri plnení pracovných úloh. Vyjadril právny názor, že za škodu, prípadne ďalšie nároky a ujmy, ktoré vznikli v dôsledku spáchania trestného činu, nesie zodpovednosť výlučne páchatel' trestného činu a nie zamestnávateľ' páchatel' a. Pre posúdenie zodpovednosti nie je rozhodné, či páchatel' trestného činu bol alebo nebol v pracovnom pomere a následne od prípadnej existencie pracovného pomeru odvodí zodpovednosť zamestnávateľa. Zamestnávateľ' ako prevádzkovateľ' vozidla nesie zodpovednosť výlučne za prevádzku motorového vozidla, avšak nie za ujmu spôsobenú trestným činom svojho zamestnanca. Konanie, ktoré má priamy súvis s dopravnou nehodou a ublížením na zdraví žalobcu, súvisí jednoznačne s konaním vodiča motorového vozidla, ktorý toto motorové vozidlo viedol a s jeho trestnoprávnou zodpovednosťou, prevádzkovateľ' vozidla nemal žiadnu možnosť ovplyvniť konanie svojho zamestnanca. V prípade nestotožnenia sa súdu s uvedenou právnou argumentáciou poukázal na ust. §15 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého je povinným na úhradu akejkoľvek škody a ujmy, ktorá vznikne poškodeným pri dopravnej nehode, žalovaný v treťom rade ako poisťovateľ. Nemajetkovú ujmu a náhradu škody uplatňovaná žalobcom v konaní je krytá uzatvoreným povinným zmluvným poistením. Poukázal na Rozsudok súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 24.10.2013 vo veci C-22/12, v zmysle ktorého povinné zmluvné poistenie má okrem náhrady škody pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Poukázal tiež na viacero rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, okrem iného na Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 11.10.2016, sp. zn.: III. ÚS 666/2016, v zmysle ktorého: „Pojem škoda použitý v zákone č. 381/2001 Z.z. je ústavne konformným spôsobom interpretovaný extenzívne tak, že zahŕňa aj nemajetkovú (imateriálnu) ujmu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti, s cieľom maximálnej možnej miery rešpektovania cieľov relevantnej únijnej regulácie.“ V bode 58 odôvodnenia rozhodnutia sa konštatuje, že české (i slovenské) vnútroštátne hmotné právo zodpovednosti za škodu sa vzťahuje aj na náhradu nemajetkovej ujmy, a to s ohľadom na skutočnosť, že zodpovednosť za nemajetkovú ujmu vznikla na základe dopravnej nehody a má občianskoprávnu povahu. Z uvedeného je zrejmé, že náhrada škody a aj nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca v konaní domáha, je krytá uzatvoreným povinným zmluvným poistením, ktoré má žalovaný v prvom rade uzatvorené u žalovaného v treťom rade ako u poisťovateľa. Ku skutkovému stavu žalovaný v prvom rade uviedol, že sa zaujímal prostredníctvom svojich zamestnancov o zdravotný stav žalobcu, akonáhle bol telefonickým rozhovorom so žalovaným v druhom rade informovaný o predmetnej nehode, zamestnancov nevpustil ošetrojúci personál za žalobcom, žalovaný v prvom rade vyjadril ochotu zabezpečiť v prípade potreby žalobcovi lieky alebo pomoc. Žalovaný v prvom rade dňa 11.9.2017 oznámil vznik škodovej udalosti zo dňa 7.9.2017 žalovanému v treťom rade. Žalobu považoval za predčasnú z dôvodu neukončenia liečenia žalobcu a rovnako neuplynul rok od ukončenia liečenia, kedy by bolo možné posúdiť existenciu a závažnosť trvalých následkov žalobcu. K náhrade nemajetkovej ujmy uviedol, že nemal žiadnu objektívnu možnosť ovplyvniť skutkový dej a priebeh dopravnej nehody a ani jej následky, jedinou možnosťou ako zmierniť následky nehody pre žalobcu bolo úprimne sa zaujímať

o jeho zdravotný stav a poskytnúť potrebnú pomoc, čo žalovaný v prvom rade zrealizoval a v rámci svojej podnikateľskej činnosti bol pripravený zabezpečiť všetky potrebné lieky. Žalobcom požadovanú výšku nemajetkovej ujmy 440.000,-€ považoval za neprimerane vysokú a neplniacu účel nemajetkovej ujmy v zmysle príslušných zákonných ustanovení, výpočet nepovažoval za správny. Požadovanú náhradu straty na zárobku vyhodnotil ako predčasný nárok a neodôvodnený, vychádzajúci z hypotetického predpokladu žalobcu, bez konkrétnych objektívnych kritérií, nesúhlasil so spôsobom výpočtu. Nárok žalobcu na účelne vynaložené náklady spojené s liečením považoval za nepreukázaný, rovnako nárok na náhradu škody na zdraví a sťaženie spoločenského uplatnenia je nepreukázaný, nakoľko sa opiera o znalecký posudok č. 913765-30/17, v ktorom samotný znalec uvádza, že žalobca nemá ukončené liečenie, vyčíslenie nárokov je teda predčasné, rovnako za nepreukázaný vyhodnotil nárok na náhradu nákladov spojených s právnym zastupovaním v trestnom konaní.

5. Žalovaný v treťom rade v písomnom vyjadrení k žalobe považoval žalobu za nedôvodnú v celku čo do nárokov na trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní a nemajetkovej ujmy, ostatné nároky považoval za predčasné, nepreukázané a neurčité. Uplatňované bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia je predčasný nárok, nakoľko liečba žalobcu nie je ukončená, liečebné náklady si žalobca uplatňuje vo výške 29.957,09€ len so všeobecným odkazom na ich vyčíslenie a konštatovanie o aké náklady má ísť, bez dostatočného preukázania. Žalovaný v treťom rade považoval žalobu v časti straty na zárobku počas trvania pracovnej neschopnosti a po skončení pracovnej neschopnosti za nedôvodnú v celom rozsahu, resp. za zmätočnú a opäť predčasnú. Na jednej strane žalobca vyčísluje tieto nároky, na druhej strane sám tvrdí, že aj v čase podania žaloby je stále pracovne neschopný, z uvedeného dôvodu straty na zárobku počas trvania pracovnej neschopnosti možno vyčísliť až po končení pracovnej neschopnosti žalobcu. Ohľadom nemajetkovej ujmy mal žalovaný v treťom rade za to, že v zmysle platnej a účinnej zákonnej úpravy podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení, nie je pasívne vecne legitimovaný na úhradu iných nárokov týkajúcich sa škody na zdraví ako sú stanovené v §444 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pokiaľ by uvedené neplatilo, nemajetkovej ujmy podľa §11 a nasl. Občianskeho zákonníka sa nemožno domáhať na základe rovnakých skutkových okolností, na základe ktorých už bude priznané sťaženie spoločenského uplatnenia.

6. Počas súdneho konania žalobca prostredníctvom svojho advokáta predložil Znalecký posudok č. 99029/2020, vypracovaný ku dňu 3.5.2020 znaleckým ústavom v odbore Zdravotníctvo a farmácia - forensic.sk, inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., vo veci poúrazového zdravotného stavu žalobcu v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 7.9.2017, podľa záverov ktorého znalecký ústav na základe zdravotnej dokumentácie a znaleckého vyšetrenia podľa zákona č. 437/2004 Z.z. stanovil bolestné za predmetný úraz na 3059,50 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia na 5300 bodov. Podľa §1 Opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za rok 2017 za jeden bod je 18,24€, za rok 2018 za jeden bod je 19,08€, za rok 2019 za jeden bod je 20,26€, za rok 2020 za jeden bod je 21,84€. Výška náhrady za bolesť stanovená znaleckým posudkom tak vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 56.623,08€ (2549,50 bodov x 18,24€+ 180 bodov x 19,08€+ 330 bodov x 20,26€) a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sumu 115.752,-€(5300 bodov x 21,84€).

7. Uznesením prijatým na pojednávaní dňa 3.6.2020, za účasti všetkých procesných strán, súd pripustil nasledovnú zmenu žalobného petitu:

„I. Žalovaní v prvom a treťom rade sú povinní zaplatiť žalobcovi 764.831,78€ spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 764.831,78€ odo dňa nasledujúceho po dni doručenia písomného podania žalobcu zo dňa 12.5.2020 žalovaným v prvom a treťom rade až do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného. II. Žalovaní v prvom, druhom a treťom rade sú povinní zaplatiť titulom nemajetkovej ujmy žalobcovi 440.000,-€, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.“

8. Žalovaný v treťom rade počas predmetného konania uhradil žalobcovi náhradu za bolesť v súlade so znaleckým posudkom č. 913765-30/17 vo výške 25.992,-€, v súlade so znaleckým posudkom č. 99029/2020 uhradil žalobcovi náhradu za bolesť vo výške 30.631,08€ a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 115.752,-€. Žalovaný v treťom rade po ukončení šetrenia uhradil žalobcovi aj náklady súvisiace s liečením žalobcu vo výške 5.508,05€. Žalobca na pojednávaní dňa 23.11.2020 zobral časť žaloby vo výške 177.884,05€ späť, žalovaní v prvom, druhom aj treťom rade s

čiasťočným späťvzatím žaloby súhlasili. Súd podľa § 145 ods. 2, §146 ods. 1 CSP konanie v späťvzatej časti zastavil.

9. Žalobca po čiastočnom späťvzatí žalobného návrhu požadoval súdom priznať žalobcovi nárok a zaviazat' na zaplataenie žalovaných v prvom a treťom rade na časť účelne vynaložených nákladov spojených s liečením vo výške 30.639,34€; náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 57.876,-€ (predstavujúcej 50% zvýšenie bodového hodnotenia stanoveného znaleckým posudkom č. 99029/2020 - 2650 bodov x 21,84€); náhradu straty na zárobku počas trvania pracovnej neschopnosti žalobcu vo výške 32.973,65€ (do septembra 2018 kedy bol žalobca uznaný invalidným); náhradu straty na zárobku po ukončení pracovnej neschopnosti, resp. invalidite jednorazovo na sumu 488.403,24€ alebo ako peňažný dôchodok v sume vo výške 2.545,01€ mesačne (začínajúc uznaním žalobcu invalidným v septembri 2018); účelne vynaložené náklady spojené s právnym zastúpením žalobcu v adhéznom konaní vo výške 3.048,42€. Celkovo požadoval žalobca zaviazat' žalovaných v prvom a treťom rade na zaplataenie sumy 612.940,65€ spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 25.9.2020 do zaplataenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných alebo alternatívne na zaplataenie sumy 185.378,97€ spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 25.9.2020 do zaplataenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a sumy 2.545,01€ mesačne od októbra 2020 s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných. Žalovaných v prvom, druhom a treťom rade žiadal žalobca zaviazat' na zaplataenie sumy 440.000,-€ titulom nemajetkovej ujmy, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

10. Žalobca do zápisnice súdu uviedol, že sa žalobou dožaduje priznania náhrady škody, spôsobenej mu pri nehode dňa 7.9.2019, do ktorej bol úplne zdravý človek, normálne fungoval, mal dobré zamestnanie, vykonával svoje hobby, tiež sa dožaduje priznania nemajetkovej ujmy, utrpenej v dôsledku zranenia. Po nehode sa celý jeho život zmenil o 180 stupňov, nie je schopný vykonávať žiadnu činnosť, všetko ho obmedzuje, nie je schopný normálne fungovať. Za sebou má desať narkóz, má srdcovo-cievne problémy, vzniknuté následne, má ohrozené obličky, tiež trpí psychickými problémami, mesačne navštevuje ambulantne psychiatra. Pred nehodou pracoval v prosperujúcej zahraničnej firme, dobre zarábala, riadne štátu odvádzal dane, preto požaduje aj stratu na mzde, momentálne je invalidný dôchodca a nie je schopný pracovať. Nehoda negatívne ovplyvnila všetky oblasti jeho života, má veľké zdravotné problémy, stále sa mu zhoršuje dýchanie, trpí problémom s tráviacim traktom, zdravotné ťažkosti stále pribúdajú, najmä urologického charakteru, so srdcom a dýchaním. Pred nehodou aktívne športoval, chodil pravidelne do posilňovne, venoval sa behu, plávaniu, lyžovaniu, turistike, z týchto činností nemôže vykonávať žiadnu. Utrpel aj jeho spoločenský život, chodil do divadla, na operu, teraz je to vylúčené. Tiež veľa cestoval, pochodil so známymi skoro celý svet, teraz všetko skončilo.

11. Svedok A. J. L., manažér žalovaného v prvom rade, do zápisnice súdu vypovedal, že po udalosti zo 7.9.2017 obdržal telefonát od konateľa firmy s tým, aby sa zaujímal o zdravotný stav žalobcu. Osobne išiel do nemocnice na Antolskú v Bratislave, chcel poskytnúť žalobcovi pomoc, avšak personál ho k žalobcovi nepustil, nedostal sa ani k informáciám oňom jeho mena ani zdravotného stavu, len povedali, že bude žiť. Pracujú ako distribučná spoločnosť, chceli nemocnici poskytnúť materiálnu pomoc, malo ísť o zdravotné pomôcky. Personál nemocnice reagoval na ponuku tak, že sú nemocnica, vedia sa postarať. Svedok K. P., vedúci dopravy v spoločnosti žalovaného v prvom rade uviedol, že o nehode sa dozvedel od kolegu z Nitry, kontaktoval nitrianskeho šoféra, ktorý mal byť pri nehode, tento povedal, že o ničom nevie, len videl niekoho na zemi ležať. Neskôr mu telefonovali policajti, že firemné auto spôsobilo dopravnú nehodu, kontaktoval šoféra, aby prišiel na miesto nehody, stretli sa tam o hodinu, prítomní boli vyšetrovatelia, žalobca sa tam nenachádzal.

12. Svedkyňa MUDr. E. R. uviedla, že desať rokov bola obvodnou lekárkou žalobcu (do konca roku 2016), v kontakte sú ako rodinní priatelia od roku 2007, trávili spolu víkendy, športovali. Žalobca denne športoval, robil turistiku, bicykloval, lyžoval, aktívny bol v kultúrnej oblasti, chodil do divadla, kina, bol to optimistický, charizmatik a veľmi pozitívny človek, ktorý pomáhal svojej rodine aj finančne. Nehoda zasiahla do jeho života, rovnako do života jeho blízkych. Prvotná informácia bola taká, že ak prežije prvých šesť hodín, môžu sa zamýšľať, čo ďalej. Žalobca mal vážne zranenia a veľmi dlho trvalo, kým sa začal zaraďovať do života. Na požiadanie žalobcu s ním cestovala do Berlína na odbornú konzultáciu na urologickú kliniku, v lietadle musel ležať, mal vrecko s vývodom, lekárovi sa podarilo pomôcť žalobcovi,

ale len na určitú dobu. Žalobcovi nebolo príjemné, keď sa ho ľudia vypytovali, čo sa mu stalo, nebolo to ľahké, no mal veľkú vôľu žiť. Pravidelné športovanie po nehode neprichádza vôbec do úvahy, kultúrne aktivity má limitované, nastala aj zmena jeho osobnosti. Hneď pri hospitalizovaní dostal odbornú pomoc, sama videla, ako má v nemocnici halucinácie, problémy so spánkom, z veselého človeka sa stal človek obávajúci sa o svoj život, s úzkosťami, je uzavretý. Obmedzil kontakt s ľuďmi, nemá chuť každému to rozprávať, zmenil okruh ľudí, s ktorými sa stretáva, má obavu zo života. V dôsledku utrpeného zranenia nevie pri zaspávaní dobre dýchať, náhodou sa prišlo na to, že má poškodenú krčnicu, čo bolo zistené až v tomto roku. Sú so žalobcom v pravidelnom osobnom aj telefonickom kontakte, väčšinou sa stretávajú doma, rozprávajú sa spolu, niekedy idú do reštaurácie.

13. Ing. Z. Z. svedecky do zápisnice súdu vypovedal, že je partnerom žalobcu, sú spolu desať rokov. Pokiaľ ide o osobu žalobcu, pred nehodou nepoznal aktívnejšieho človeka, chodil na kultúrne podujatia, koncerty, do divadla, na večere s kamarátmi, bol aktívny športovec, veľa cestoval pracovne aj súkromne. Po nehode bol 22 dní v umelom spánku, plne odkázaný na nemocničný personál, v umelom spánku absolvoval dve náročné 7-8 hodinové operácie. Svedok nemá vedomosť o žiadnej snahe žalovaného v prvom rade o kontakt, sám do nemocnice chodil denne, nemocničný personál mu takúto informáciu neposkytol. Na JIS sa žalobca dával dokopy, celý čas bol ležiacim pacientom, odkázaný na pomoc iného, veľmi schudol. Po JIS spolu absolvovali dva týždne liečenie v Kováčovej, žalobca bol odkázaný na pomoc svedka, následne už bez sprievodnej osoby bol dva mesiace v národnom ústave Kováčová. Žalobca sa postupne učil chodiť, všetko robil s pomocou inej osoby, musel sa učiť znovu rozprávať a písať, nebol schopný samostatne fungovať. Svedok vidí, že žalobca je v reálnom živote nepoužiteľný, stratil schopnosť vykonávať pracovný pomer, lieči sa u psychiatra. Pokiaľ ide o súkromné aktivity, žalobca nezvláda ľútosť zo strany známych, prestal chodiť do divadla, lebo má problémy s únikom moču, je nepokojný, jeho život sa otočil o 180 stupňov. Z aktívneho človeka sa stal človek, ktorý väčšinu času trávi doma. Nastalo aj ochladenie ich partnerského vzťahu, žalobca stratil aj záujem o cestovanie, bojí sa premiestňovať na dlhé trasy autom. Pred návštevou lekára má vždy psychické stavy, že nájdu niečo nové, občas berie lieky na spanie, má prudké zmeny nálad. Žalobca sa bojí byť sám, má problémy so spánkom, veľmi mu život znepríjemňuje únik moču. Od nehody, čo sú už tri roky, nemajú žiadny intímny život, čo má tiež veľký vplyv na psychické zdravie žalobcu, je mu tiež veľmi nepríjemné, že má na tele jazvy, hanbí sa za ne. Aj v súčasnosti je žalobca odkázaný na pomoc iných ľudí, je potrebné zabezpečovať mu odvoz na lekárske kontroly, potrebuje doprovod. Pred nehodou bral len lieky na srdcovú arytmiu, po nehode užíva veľa liekov, berie aj lieky od psychiatra, tiež pravidelne od bolesti. Každá ďalšia lekárska kontrola, či je to urológ, psychiater, chirurg, znamená pre žalobcu obavy, ako dopadne, je náladový, má strach, viackrát sa stalo, že pri kontrole bolo zistené, že potrebuje ďalší lekársky zákrok. Vzhľadom na to, že bol zranený v oblasti močovej rúry, nedá sa vylúčiť potreba ďalšej operácie. Žalobca je veľmi nervózny, bojí sa narkózy, má obavy či sa preberie, či to zvládnu lekári aj on, pred operáciou nefunguje normálne. Základné hygienické potreby zvláda žalobca sám, snaží sa fungovať v rámci svojich možností, ale určite mal inú predstavu o svojom živote po päťdesiatke. Voľnočasové aktivity vymizli úplne, v podstate žalobca navštevuje len lekárov, má problém aj s tým, že keby aj robil nejakú aktivitu, vždy je odkázaný na pomoc iného človeka.

14. Svedok H. D., príbuzný žalobcu, do zápisnice súdu uviedol, že pred nehodou boli so žalobcom v pravidelnom kontakte, pracovali v rovnakej firme, vozil žalobcu do práce, má vedomosť o tom, že často navštevoval kultúrne podujatia (kino, divadlo), športoval, chodil na dovolenky, viedol aktívny spoločenský život. V deň nehody išiel spolu so sestrou žalobcu za ním do nemocnice, povedali im, že treba čakať najhoršie, žalobca bol na prístrojoch v kritickom stave. Chodil za žalobcom na ARO denne, o jeho zdravotnom stave pravidelne informoval sestry žalobcu. Po liečbe v nemocnici prepravil žalobcu domov, potreboval invalidný vozík, po byte sa pohyboval pomocou G aparátu. Do nehody bol žalobca usmiaty, veselý, rozdával radosť, po nehode zostal zatrpknutý, svedok vnímal zmenu jeho osobnosti, málo komunikoval, sťažoval sa, že je ubolený, niekedy nechcel chodiť von. Zmena nastala aj na psychike žalobcu, mával výbušné nálady.

15. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T 84/2018 bolo preukázané, že advokát žalobcu v uvedenom trestnom súdnom konaní zastupoval žalobcu ako splnomocnenec poškodeného v adhéznom konaní, ktorý si uplatňoval voči obžalovanému - žalovanému v druhom rade náhradu škody z ublíženia na zdraví vo výške 100.000,-€. Advokát žalobcu poskytol žalobcovi v konaní štyri úkony právnej služby, a to v roku 2018 tri - prevzatie zastúpenia na základe udeleného plnomocenstva (august 2018), účasť na výsluchu

pred vyšetrovateľom dňa 7.8.2018, študovanie vyšetrovacieho spisu dňa 18.10.2018 a v roku 2019 jeden úkon - účasť na hlavnom pojednávaní dňa 14.2.2019.

16. Podľa mzdového listu, vystaveného zamestnávateľom žalobcu - spoločnosť GEBA - Slovakia, s.r.o., so sídlom Hlinická cesta 1280/12, 014 01 Bytča, IČO: 30 226 490, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, Oddiel: Sro, Vložka číslo 268/L, priemerný mesačný zárobok žalobcu v roku 2017 predstavoval 3.737,51€. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina bol žalobcovi priznaný nárok na nemocenské za obdobie od 7.9.2017 do zániku nároku na nemocenské. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. 70092870320 od 6.9.2018 bol priznaný žalobcovi invalidný dôchodok v sume 1.162,20€ mesačne, zvýšený od 1.1.2019 na sumu 1.192,50€ mesačne. Sociálna poisťovňa vyplatila v období od 17.9.2017 do 5.9.2018 žalobcovi celkovo sumu 11.305,-€ (obdobie do priznania invalidného dôchodku). Strata žalobcu na zárobku tak za obdobie od vzniku dopravnej nehody 7.9.2017 do dňa priznania invalidného dôchodku 6.9.2018 predstavovala sumu 32.973,65€ (priemerný mesačný zárobok x 12 mesiacov = 44.850,12€ - nemocenské dávky vyplatené poisťovňou v sume 11.145,30€ - peňažné prostriedky vyplatené zamestnávateľom v sume 731,17€). Strata na zárobku za obdobie od 6.9.2018 do 30.9.2020 predstavovala sumu 60.841,56€ (rozdiel medzi priemerným zárobkom a priznanou výškou invalidného dôchodku za obdobie od 6.9.2018 do 31.12.2018 vo výške 9.872,02€, za obdobie od 1.1.2019 do 30.9.2020 vo výške 53.445,21€, po odpočítaní čiastky vyplatené zamestnávateľom vo výške 2.475,67€).

17. Žalobca si v konaní v rámci nároku na náhradu škody uplatňoval účelne vynaložené náklady spojené s liečením v celkovej výške 36.147,39€, z ktorých v priebehu konania žalovaný treťom rade zaplatil sumu 5.508,05€. Žalobca listinnými dôkazmi procesného útoku zdokladoval nasledovné náklady spojené s liečením: cestovné náklady na letenky do Istanbulu vo výške 1.150,-€ (faktúra č. 191115637) a 100,-€ (faktúra č. 191115677); náklady spojené s úradným prekladom lekárskeho správ vo výške 90,-€ (pokladničný doklad č. 0024), vo výške 340,80€ (faktúra č. 2019114), vo výške 24,84€ (faktúra č. 2019116), vo výške 42,50€ (vyúčtovanie prekladateľa zo 16.8.2019); náklady na tréningy zamerané na rozvoj pohybových schopností po polytraume vo výške 170,-€ (faktúra č. 32/19), vo výške 170,-€ (faktúra č. 35/19), vo výške 170,-€ (faktúra č. 38/19); náklady na rehabilitačné cvičenia vo výške 400,-€ (faktúra č. 65/2019); náklady na stomatologickú liečbu vo výške 120,-€ (faktúra č. 2192005); náklady na odbornú medicínsku konzultáciu vo výške 350,-€ (faktúra č. 2019219); cestovné náklady na letenky do Istanbulu vo výške 1.286,-€ (faktúra č. 101110959); náklady na tréningy zamerané na rozvoj pohybových schopností po polytraume vo výške 170,-€ (faktúra č. 41/20); náklady na lieky vo výške 16,71€ (pokladničný doklad z 22.8.2019), vo výške 12,63€ (pokladničný doklad zo 17.7.2019), vo výške 30,72€ (pokladničný doklad zo 6.8.2019), vo výške 28,16€ (pokladničný doklad z 19.10.2019), vo výške 52,50€ (pokladničný doklad zo 17.1.2020), vo výške 178,74€ (pokladničný doklad z 28.4.2020); náklady na absolvovanú fyzioterapiu vo výške 100,-€ (pokladničný doklad z 22.1.2020), vo výške 100,-€ (pokladničný doklad z 24.1.2020), vo výške 80,-€ (pokladničný doklad z 22.1.2020), vo výške 80,-€ (pokladničný doklad z 10.12.2019), vo výške 80,-€ (pokladničný doklad z 15.1.2020), vo výške 180,-€ (pokladničný doklad z 15.1.2020), vo výške 52,90€ (pokladničný doklad z 21.4.2020), vo výške 90,-€ (pokladničný doklad z 5.5.2020), vo výške 120,-€ (pokladničný doklad z 9.4.2020), vo výške 35,-€ (pokladničný doklad z 23.4.2020), vo výške 90,-€ (pokladničný doklad z 28.4.2020), vo výške 90,-€ (pokladničný doklad zo 16.4.2020), vo výške 82,90€ (pokladničný doklad z 22.4.2020).

18. Rozsudkom zo dňa 23.11.2020, č.k. 24C/38/2019-296 súd prvej inštancie uložil žalovaným v prvom a treťom rade povinnosť zaplatiť žalobcovi 96.863,63€, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a od októbra 2020 povinnosť platiť žalobcovi mesačne sumu vo výške 2.545,01€ s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného. Žalovaným v prvom, druhom a treťom rade uložil povinnosť titulom nemajetkovej ujmy zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 30.000,-€, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných. Konanie voči žalovaným v prvom a treťom rade vo výške 177.884,05€ súd zastavil, vo zvyšku žalobu zamietol a nepriznal žiadnej z procesných strán právo na náhradu trov konania.

19. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie voči výrokom I, II, III všetci traja žalovaní. Žalovaný v prvom rade dôvodil, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá má za

následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozsudok vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Zodpovednosť zamestnávateľa nie je možné univerzálne aplikovať na akúkoľvek škodu spôsobenú zamestnancom pri plnení pracovných úloh, za akúkoľvek škodu, prípadne iné nároky a ujmy, ktoré vznikli v dôsledku spáchania trestného činu, si nesie zodpovednosť výlučne páchateľ trestného činu a nie zamestnávateľ páchateľa. Preto nemožno v takomto prípade od existencie pracovného pomeru odvodiť zodpovednosť zamestnávateľa za nároky vzniknuté v dôsledku spáchania trestného činu zamestnanca. Preto žalovaný v prvom rade nie je vecne pasívne legitimovaný v danom konaní. Žalovaný v druhom rade v odvolaní nesúhlasil s tým, že je pasívne vecne legitimovaným subjektom v otázke náhrady nemajetkovej ujmy. Namietal aj výšku priznanej nemajetkovej ujmy, poukázal na to, že požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy je neprimerane vysoká. Žalovaný v treťom rade v odvolaní dôvodil, že konanie má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K nárokom - strata na zárobku počas trvania pracovnej neschopnosti a strata na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poukázal na to, že spolu so žalovaným v prvom rade už v priebehu konania poukazovali na to, že žaloba je v tejto časti nedôvodná v celom rozsahu, resp. je zmätočná a predčasná. Žalovaný v treťom rade mal za to, že stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti možno vyčíslieť až po ukončení pracovnej neschopnosti žalobcu, toto platí v celom rozsahu aj vo vzťahu k strate na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti. Taktiež poukázal na skutočnosť, že žalobca vykonáva funkciu manažérsku a aj keď žalovaný v treťom rade nespochybňuje následky dopravnej nehody, nemožno bez ďalšieho prezumovať, že žiadnym spôsobom nebude schopný túto funkciu vykonávať aj po ustálení zdravotného stavu. Dôvodil, že taktiež bolo ku dňu vyhlásenia rozsudku nesporné, že pracovná neschopnosť žalobcu stále trvá, a že takisto potom stále trvá aj jeho pracovný pomer. Priznanie straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti do budúcnosti potom nemožno považovať za iné ako arbitrárne, a to aj s poukazom na neobmedzenie tohoto nároku do nadobudnutia dôchodkového veku žalobcu. V otázke náhrady trov právneho zastúpenia z trestného konania považoval rozsudok súdu prvej inštancie za arbitrárny, kdeže sa súd nezaoberal a nevysporiadal s argumentáciou žalovaného v treťom rade v tomto smere. Poukázal na to, že zo žaloby ani z rozsudku nevyplýva, porušenie akých ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z. sa mal žalovaný v treťom rade dopustiť, ktoré by teoreticky zakladali nárok na úhradu trov spojených s právnym zastúpením žalobcu v trestnom konaní. V otázke náhrady nemajetkovej ujmy mal žalovaný v treťom rade za to, že v zmysle súčasnej platnej a účinnej zákonnej úpravy podľa zákona č. 381/2001 Z.z. nie je pasívne vecne legitimovaný na úhradu iných nárokov týkajúcich sa škody na zdraví, ako sú stanovené v §444 a nasl. Občianskeho zákonníka.

20. Uznesením zo dňa 31.10.2022, č.k. 15Co/96/2021-373, súd druhej inštancie rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 23.11.2020, č.k. 24C/38/2019-296 vo výrokoch I, II a V zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že okrem pripustenia zmeny žalobného petitu súd prvej inštancie nerozhodol o inej zmene a to v zmysle písomného návrhu žalobcu zo dňa 24.9.2020, ktorým žiadal priznať titulom majetkovej škody sumu 612.940,65€ a mesačne sumu 2.545,01€ bez časového ohraničenia (od ktorého časového momentu do kedy žiada mesačnú náhradu), rozšíril tým, podľa názoru odvolacieho súdu, ním pôvodne uplatnené právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Odvolací súd dospel k záveru, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, je preto potrebné, aby súd prvej inštancie dôsledne ustálil predmet konania a čoho sa žalobca žalobou domáha a následne sa bude zaoberať dôvodnosťou žaloby posúdením všetkých tých skutočností, ktoré sú významné z hľadiska správneho hmotnoprávneho posúdenia veci.

21. Súd prvej inštancie v súlade s vysloveným právnym názorom druhoinstančného súdu doplnil dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

22. Uznesením zo dňa 14.6.2023, č.k. B5-24C/38/2019-400, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.6.2023, súd prvej inštancie pripustil nasledovnú zmenu žalobného petitu:

I. Žalovaný v I. rade: obchodná spoločnosť MED - ART, spol. s r.o. so sídlom Hornočermánska 4, Nitra 949 01, IČO: 34 113 924 a žalovaný v III rade: obchodná spoločnosť Kooperatíva poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava 816 23, IČO: 00 585 441 sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi: Mgr. Jozef Ralbovský, nar. 28.09.1970, trvale bytom Bosákova 3783/7 Bratislava - Petržalka 851 04, sumu v celkovej výške 612.940,65€ spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne

od 25. septembra 2020 až do zaplataenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

II. Žalovaný v I. rade: obchodná spoločnosť MED - ART, spol. s r.o. so sídlom Hornočermánska 4, Nitra 949 01, IČO: 34 113 924, žalovaný v II. rade: H. V., X.. XX.XX.XXXX, V. L.: E. XXXX/XX, XXX XX X. a žalovaný v III. rade: obchodná spoločnosť Kooperatíva poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava 816 23, IČO: 00 585 441 sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi: Mgr. Jozef Ralbovský, nar. 28.09.1970, trvale bytom Bosákova 3783/7 Bratislava - Petržalka 851 04, sumu v celkovej výške 440.000,-€, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

III. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

23. V predmetnom konaní v priebehu odvolacieho konania nastala podstatná skutočnosť ovplyvňujúca dôvodnosť žalobcom uplatňovaného nároku. Žalobcov pracovný pomer trval do 26.3.2021 vrátane, žalobca bol v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou práceneschopný od 7.9.2017 do 5.9.2018 a od 6.9.2018 sa stal invalidným, pričom následne bol ešte práceneschopný do 24.10.2018 (už bez nároku na nemocenské).

24. Podľa potvrdenia o strate zárobku počas práceneschopnosti zo dňa 16.10.2023, vystaveného mzdovým oddelením vtedajšieho zamestnávateľa žalobcu - spoločnosti GEBA-Slovakia, spol. s r.o., predstavoval príjem žalobcu za kalendárny štvrtrok predchádzajúci mesiacu, v ktorom došlo k úrazu (rozhodné obdobie 1.4.2017-30.6.2017) sumu vo výške 10.500,01€, pri súhrne započítaných dní 61, čo vo výsledku predstavuje denný vymeriavací základ vo výške 172,13€.

25. Podľa potvrdenia o dávkach dôchodkového poistenia zo dňa 31.5.2023 mal súd preukázané, že Sociálna poisťovňa v rokoch 2018 - 2019 a v roku 2023 vyplatila žalobcovi nasledovné dôchodkové dávky:

v období od 10.12.2018 do 9.12.2019 vo výške 1.440,-€, v období od 6.9.2018 do 7.4.2019 vo výške 5.510,32€, vo februári 2019 vo výške 720,-€, v marci 2019 vo výške 720,-€, v apríli 2019 vo výške 1.192,-€, v máji 2019 vo výške 1.192,-€, v júni 2019 vo výške 1.192,-€, v júli 2019 vo výške 1.192,-€, v auguste 2019 vo výške 1.192,-€, v septembri 2019 vo výške 1.192,-€, v októbri 2019 vo výške 1.192,-€, v novembri 2019 vo výške 1.192,-€, v decembri 2019 vo výške 1.192,-€, v januári 2023 vo výške 1.426,10€, vo februári 2023 vo výške 1.426,10€, v marci 2023 vo výške 1.426,10€, v apríli 2023 vo výške 1.426,10€, v máji 2023 vo výške 1.426,10€.

26. Podľa potvrdení Sociálnej poisťovne zo dňa 31.5.2023 mal súd preukázané, že žalobcovi bola vyplatená dôchodková dávka v roku 2020 v celkovej výške 14.735,58€ (1.-9.január 2020 - 10,38€, január až december 2020 mesačne vo výške 1.227,10€), v roku 2021 v celkovej výške 15.118,80€ (1.-9. január 2020 - 9,60€, január až december 2020 mesačne vo výške 1.259,10€), v roku 2022 v celkovej výške 15.310,92€ (1.-9. január 2020 - 4,92€, január až december 2020 mesačne vo výške 1.275,50€).

27. Potvrdením Sociálnej poisťovne zo dňa 22.5.2020 mal súd preukázané, že v období od 7.9.2017 do 22.5.2020 boli žalobcovi vyplácané nemocenské dávky, a to v mesiacoch september 2017 až september 2018 (vrátane) v celkovej výške 11.305,-€a mesiaci október 2018 vo výške 461,80€.

28. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 20.10.2023 vyčíslil svoj nárok pri dennom vymeriavacom základe (ďalej DVZ) vo výške 172,13€ nasledovne:

a) strata na zárobku počas práceneschopnosti 7.9. 2017 - 5. 9. 2018 = 260 dní x DVZ 172,13€ = 44.753,80€ mínus náhrada príjmu od zamestnávateľa vo výške 267,08€ (podľa potvrdenia zamestnávateľa žalobcu) mínus suma nemocenských dávok Sociálnej poisťovne za obdobie 9/2017 - 9/2018 vo výške 11.305,-€, spolu teda suma vo výške 33.181,72€;

b) strata na zárobku od vzniku invalidity (6. 9. 2018):

DVZ 172,13€ x priemerný počet pracovných dní v mesiaci 21,74 = priemerný mesačný zárobok 3.742,11€:

6. 9. 2018 - 7. 4. 2019 = 7 mesiacov x 3.742,11€ = 26.194,77€ - 5.510,32€ (vyplatené dávky Sociálnej poisťovne) = 20.684,45€;

1. 1. 2019 - 31. 12. 2019 = 12 mesiacov x 3.742,11€ = 44.905,32€ - 1.440,-€ (vyplatené dávky Sociálnej poisťovne) - 12.168,-€ (vyplatené dávky Sociálnej poisťovne) = 31.297,32€;

1. 1. 2020 - 31. 12. 2020 = 12 mesiacov x 3.742,11€ = 44.905,32€ - 14.735,58€,-€ (vyplatené dávky Sociálnej poisťovne) = 30.169,74€;

1. 1. 2021 - 31. 12. 2021 = 12 mesiacov x 3.742,11€ = 44.905,32€ - 15.118,80€ € (vyplatené dávky Sociálnej poisťovne) = 29.786,52€;

1. 1. 2022 - 31. 12. 2022 = 12 mesiacov x 3.742,11€ = 44.905,32€ - 15.310,92€ € (vyplatené dávky Sociálnej poisťovne) = 29.594,40€;

1. 1. 2023 - 31. 10. 2023 = 10 mesiacov x 3.742,11€ = 37.421,10€ - 14.261,-€ (vyplatené dávky Sociálnej poisťovne) = 23.160,10€ a od 1. 11. 2023 do budúcnosti = 3.742,11€ - 1.426,10€ = 2.316,01€.

Žalobca ďalej požadoval priznanie straty na zárobku po skončení práceneschopnosti, resp. od vzniku invalidity ako jednorazové odškodné, t.j. za obdobie od 6.9.2018 do 30.9.2034 sumu spolu vo výške 468.089,84€. Ďalej požadoval priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 57.876,-€ (v súlade s písomným vyjadrením a čiastočným späťvzatím žaloby zo dňa 23.9.2020, po odpočítaní už uhradenej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia), náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s liečením vo výške 30.639,34€, náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením v trestnom konaní vo výške 3.048,42€. Žalobca v časti nároku na priznanie nemajetkovej ujmy apeloval na súd prvej inštancie, aby zväzil svoje pôvodné rozhodnutie o výške priznaného nároku na nemajetkovú ujmu a priznal žalobcovi nárok prevyšujúci sumu vo výške 30.000,-€.

29. Uznesením Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 27.2.2024, č.k. B5-24C/38/2019-504, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.3.2024 súd prvej inštancie zastavil konanie voči žalovanému v prvom rade - spoločnosti MED - ART, spol. s r.o., so sídlom Hornočermánska 4, 949 01 Nitra, IČO: 34 113 924 a voči žalovanému v druhom rade - H. V., X. XX.X.XXXX, L. E. XXXX/XX, XXX XX X. a nepriznal žalovanému v prvom rade ani žalovanému v druhom rade voči žalobcovi náhradu trov konania. V konaní na žalovanej procesnej strane tak zostala ako žalovaný spoločnosť Kooperatíva poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441.

30. Žalovaný akceptoval zaplatenie straty na zárobku žalobcu počas jeho práceneschopnosti, a to za obdobie od 7.9.2017 do 5.9.2018 a straty na zárobku od vzniku invalidity (6.9.2018) a tiež vyplácanie mesačnej dávky vo výške 2.085,56€ do vzniku dôchodkového veku žalobcu. Poukázal na to, že v danom prípade neexistuje žiadny dôležitý dôvod, okrem subjektívnej požiadavky žalobcu, ktorý by odôvodňoval aplikáciu §447b Občianskeho zákonníka a priznanie jednorazového odškodnenia, a to najmä vzhľadom na predpokladané trvanie výplát do budúcnosti, ako aj ich celkovú výšku. Nesúhlasil s priznaním nemajetkovej ujmy, poukázal na to, že žalobca nepodal v tomto smere odvolanie a z uvedeného dôvodu nie je možné priznať nemajetkovú ujmu nad rámec súdom už priznanej výšky, t.j. 30.000,-€, rovnako nesúhlasil s priznaním požadovaných nákladov vynaložených na právne zastupovanie žalobcu v trestnom konaní, ktoré mal za nepreukázané a za ktoré podľa názoru žalovaného poisťovňa nenesie zodpovednosť.

31. Po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel súd k nasledovnému právnomu záveru:

32. Podľa §420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

33. Podľa §427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

34. Podľa § 428 veta prvá OZ svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke.

35. Podľa §429 OZ prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

36. Podľa §444b OZ poškodený má nárok na jednorazové vyrovnanie, ktoré sa posúdi, a suma jednorazového vyrovnania sa určí podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

37. Podľa §822 OZ z poistenia zodpovednosti za škodu má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poistiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

38. Podľa §4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

39. Podľa §4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

a)škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b)škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v §11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

40. Podľa §4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

41. Podľa §4 ods.43 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

42. Podľa §11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný.

43. Podľa §15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

44. Podľa §445 OZ strata na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví, uhradzuje sa peňažným dôchodkom; pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval.

45. Podľa §446 OZ náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

46. Podľa §447 OZ náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poškodeného alebo pri invalidite sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako suma úrazovej renty podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

47. Podľa §5 zákona č. 462/2003 Z.z. o náhrade príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca a o zmene a doplnení niektorých zákonov od prvého dňa do tretieho dňa dočasnej pracovnej neschopnosti tvorí výška náhrady príjmu 25% denného vymeriavacieho základu, od štvrtého dňa do desiateho dňa pracovnej neschopnosti tvorí výška náhrady príjmu 55% denného vymeriavacieho základu.

48. Podľa §37 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení je výška nemocenského 55% denného vymeriavacieho základu zamestnanca.

49. V konaní mal súd preukázané, že žalobcovi v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej motorovým vozidlom, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného, vznikla škoda na zdraví, ktorá sa prejavila na strane žalobcu ako poškodeného v jeho majetkovej sfére v podobe zmenšenia príjmu, pričom je

jednoznačne daná príčinná súvislosť medzi spôsobenou škodou na zdraví a zmenšením príjmu žalobcu. Zranenia, ktoré žalobca utrpel boli závažného a trvalého charakteru, život ohrozujúce a znemožňujúce sa zaradiť do pracovného procesu. Rozhodnutím sociálnej poisťovne bol žalobcovi priznaný nárok na nemocenské za obdobie od 7.9.2017 (vznik nehody) a od 6.9.2018 bol priznaný žalobcovi invalidný dôchodok v sume 1.162,20€ mesačne, naposledy zvýšený od 1.1.2023 na sumu 1.426,10€ mesačne. Žalobca pred zranením vykonával odborne náročnú prácu adekvátne finančne ohodnotenú, jeho priemerný mesačný zárobok za rok 2017 predstavoval 3.737,51€, v dôsledku zdravotných problémov prišiel o možnosť zabezpečovať svoje životné potreby peniazmi zarobenými pracovnou činnosťou, v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení podľa záverov súdu má žalobca oprávnený nárok na finančný rozdiel medzi dosiahnutým priemerným zárobkom a platbami vyplatenými štátom formou nemocenských dávok do momentu priznania invalidného dôchodku, nárok na stratu na zárobku od vzniku invalidity a taktiež nárok ma mesačnú rentu predstavujúcu rozdiel medzi priemerným zárobkom žalobcu a vyplácaným invalidným dôchodkom zo strany Sociálnej poisťovne. Vzhľadom na uvedené, po prehodnotení požadovaného nároku žalobcu, zohľadňujúc zmenu na žalovanej procesnej strane, keď žalovaným subjektom zostala len poisťovňa, v ktorej bolo povinne zmluvne poistené motorové vozidlo škodcu, plnenia zo strany poisťovne v priebehu súdneho konania, vznik invalidity žalobcu počas súdneho konania, súd ustálil, že dôvodný a listinnými dôkazmi procesného útoku preukázaný nárok žalobcu možno rozdeliť do troch časových období a v prvom rade spočíva v náhrade straty žalobcu na zárobku počas trvania jeho práceneschopnosti, teda v období od 7.9.2017 (vznik dopravnej nehody) do 5.9.2018 (deň vzniku invalidity) , teda za 260 dní pri DVZ vo výške 172,13€ vo výške 44.753,80€, z ktorej sumy je potrebné odpočítať náhradu príjmu žalobcu od zamestnávateľa v tomto období vo výške 267,08€ a nemocenské dávky vyplatené Sociálnou poisťovňou v tomto období vo výške 11.305,-€, teda strata na zárobku žalobcu počas trvania práceneschopnosti predstavuje sumu vo výške 33.181,72€. Druhým obdobím je obdobie straty na zárobku od vzniku invalidity žalobcu, časovo vymedzené od 6.9.2018 (vznik invalidity) do dátumu, meritórneho rozhodnutia súdu (marec 2024). Podľa jednotlivých rokov pri DVZ 172,13€ vynásobenom priemerným počtom pracovných dní v mesiaci 21,74, keď priemerný mesačný zárobok žalobcu predstavuje 3.742,11€, v období od 6.9.2018 do 7.4.2019 predstavuje strata na zárobku žalobcu sumu vo výške 26.194,77€, z ktorej potrebné odpočítať dávky vyplatené Sociálnou poisťovňou vo výške 5.510,32€, výsledná suma je 20.684,45€; v období od 1.1.2019 do 31.12.2019 predstavuje strata na zárobku žalobcu sumu vo výške 44.905,32€, z ktorej potrebné odpočítať dávky vyplatené Sociálnou poisťovňou vo výške 1.440,-€, výsledná suma je 31.297,32€; v období od 1.1.2020 do 31.12.2020 predstavuje strata na zárobku žalobcu sumu vo výške 44.905,32€, z ktorej potrebné odpočítať dávky vyplatené Sociálnou poisťovňou vo výške 14.735,58€, výsledná suma je 30.169,74€; v období od 1.1.2021 do 31.12.2021 predstavuje strata na zárobku žalobcu sumu vo výške 44.905,32€, z ktorej potrebné odpočítať dávky vyplatené Sociálnou poisťovňou vo výške 15.118,80€, výsledná suma je 29.786,52€; v období od 1.1.2022 do 31.12.2022 predstavuje strata na zárobku žalobcu sumu vo výške 44.905,32€, z ktorej potrebné odpočítať dávky vyplatené Sociálnou poisťovňou vo výške 15.310,92€, výsledná suma je 29.594,40€; v období od 1.1.2023 do 31.3.2024 predstavuje strata na zárobku žalobcu sumu vo výške 56.131,65€, z ktorej potrebné odpočítať dávky vyplatené Sociálnou poisťovňou vo výške 14.261,-€, výsledná suma je 41.870,65€; teda strata na zárobku žalobcu od vzniku invalidity do meritórneho rozhodnutia súdu predstavuje sumu vo výške 183.403,08€. Súd na základe uvedeného ustálil, že oprávnený a preukázaný nárok žalobcu spočívajúci v strate na jeho zárobku počas práceneschopnosti žalobcu a od vzniku invalidity do rozhodnutia súdu predstavuje sumu vo výške 216.584,80€. V nasledujúcom období od apríla 2024 do nadobudnutia dôchodkového veku žalobcu súd priznal žalobcovi mesačnú úrazovú rentu, vo finančnom vyjadrení predstavujúcu rozdiel medzi priemerným mesačným zárobkom dosahovaným žalobcom a aktuálne priznaným invalidným dôchodkom, a to vo výške 2.316,01€. Určenie výšky straty na zárobku do budúcnosti má charakter renty, výška ktorej sa určuje ako rozdiel medzi dávkou zo sociálneho poistenia a priemerným zárobkom poškodeného. Strata na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri invalidite predstavuje majetkovú ujmu, vyplývajúcu z rozdielu medzi zárobkami poškodeného pred vznikom nehody a zárobkom po poškodení s pripočítaním prípadného invalidného dôchodku, týmto je vyjadrené zníženie alebo strata spôsobilosti poškodeného a jeho neschopnosť dosahovať pre následky poškodenia zdravia rovnaký zárobok ako pred poškodením. Dávky invalidného dôchodku slúžia na kompenzáciu straty pracovnej spôsobilosti, nahrádzajú trvalo alebo čiastočne príjem poškodeného, ktorý nie je schopný obstarat si prostriedky vlastnou pracovnou činnosťou, pri určovaní straty na zárobku sa k nim prihliada (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.6.2012, sp. zn. 25Cdo 3457/2010).

50. Súd pre prehľadnosť opätovne podľa §145 ods. 2, §146 ods. 1 CSP zastavil konanie vo výške 177.884,05€ z dôvodu plnenia zo strany žalovaného počas súdneho konania, a to v prípade sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 115.752,-€, bolestného vo výške 56.624,-€ a nákladov vynaložených na liečenie vo výške 5.508,05€.

51. Žalobcom požadovaný nárok titulom náhrady škody spočívajúci v trovách právneho zastúpenia žalobcu v trestnom konaní súd vyhodnotil ako nepreukázané náklady, nakoľko žalobca nepredložil súdu žiaden doklad preukazujúci, že žalobca tieto trovy svojmu advokátovi reálne zaplatil. Súd pritom nemal pochybnosť o tom, že žalobca bol v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 2T 84/2018, v ktorom si žalobca v adhéznom konaní uplatňoval svoje právo na náhradu škody vo výške 100.000,-€, zastúpený advokátom, z uvedeného trestného spisu tiež vyplýva, že advokát žalobcu poskytol žalobcovi v konaní celkovo štyri úkony právnej služby, ktoré vyčíslil v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to štyri úkony právnej služby po 625,73€ + režijný paušál trikrát 9,21€, jedenkrát 9,80€+ 20% DPH, spolu 3.048,42€. Z dôkazného hľadiska však žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď relevantným spôsobom v danom konaní nepreukázal reálne uhradenie trov právneho zastúpenia v trestnom konaní zastupujúcemu advokátovi, ktorý vystupoval v trestnom konaní v pozícii splnomocnenca poškodenej osoby a zákonným spôsobom uplatňoval právo žalobcu na náhradu škody v adhéznom konaní.

52. Žalobca požadoval svoju žalobou priznanie účelne vynaložených nákladov spojených s jeho liečením, ktoré vyčíslil vo výške 36.147,39€, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný po ukončení šetrenia uhradil žalobcovi náklady súvisiace s liečením žalobcu vo výške 5.508,05€, žalobca v zaplatenej výške nákladov zobral žalobu späť a požadoval priznať vynaložené náklady spojené s liečením vo výške 30.639,34€. Žalobca svoje náklady na liečenie predložil formou tabuľky, avšak relevantným spôsobom dôkazmi procesného útoku zdokladoval tieto náklady len vo výške 6.084,40€, konkretizácia nákladov je uvedená v bode 18 rozsudku. Súd nezohľadnil dôkaz nákladov na ubytovanie v Istanbule vo výške 455,90€ na základe dokladu z hotela z 8.2.2020, predloženého bez prekladu do slovenského jazyka a tiež neobsahujúceho uvedenú sumu. Súd neprijal do nákladov vynaložených s liečením náklady žalobcu spojené s úradným prekladom lekárskeho správ vo výške 498,14€ a náklady na odbornú medicínsku konzultáciu vo výške 350,-€, išlo o konzultáciu znaleckého ústavu k prípadu žalobcu, konanú dňa 20.5.2019, teda náklady vynaložené v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku. Oba uvedené náklady si mal žalobca uplatniť titulom iných nákladov vzniknutých žalobcovi v dôsledku nehody, úradný preklad nesúvisí so samotným liečením a rovnako odborná konzultácia nemá pôvod v liečení, súd preto ustálil, že tieto náklady nemožno zaradiť do účelných nákladov vynaložených na liečenie. Za relevantne dôkazne preukázané mal súd účelne vynaložené náklady spojené s liečením žalobcu vo výške 5.236,26€, keďže žalovaný počas súdneho konania uhradil žalobcovi náklady súvisiace s liečením vo výške 5.508,05€, teda sumu vyššiu ako relevantne dôkazne preukázané náklady, súd žalobcom požadované náklady spojené s liečením vo výške 30.639,34€ ako nedôvodné zamietol.

53. Žalobca v súlade s ustanovením §5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa ktorého v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50%, požadoval priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 57.876,-€. Znaleckým posudkom znalec ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu na 5300 bodov (vo finančnom vyjadrení uhradené žalovaným v treťom rade), z ktorých 50% predstavuje 2650 bodov (2650x21,84€=57.876,-€). Žalobca poukázal na to, že za dôvody hodné osobitného zreteľa možno podľa komentára k uvedenému zákonu spolu s invaliditou považovať napríklad to, ak poškodený v dôsledku škodovej udalosti príde o možnosť realizovať sa v zamestnaní, ďalej treba brať do úvahy aj iné skutočnosti, ako neschopnosť poškodeného vykonávať osobnú hygienu v plnom rozsahu a nutnosť pomoci, s tým súvisiace problémy s obliekaním, obmedzenia pri šoférovaní, nemožnosť robiť v záhrade, nutnosť prestať so záľubami v podobe športových aktivít a podobne. Súd nemal pochybnosť o tom, že následky dopravnej nehody na zdraví žalobcu a poškodenie jeho zdravia sú závažného charakteru, budú naďalej trvať a spôsobujú žalobcovi vážne problémy vo všetkých oblastiach jeho osobného života, avšak požadovaný nárok žalobcu na bodové navýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 50% vyhodnotil za neprimeraný. Zákonom pripustená maximálne možná miera navýšenia by vo všeobecnosti mala byť priznávaná takým poškodeným, ktorí sú absolútne vylúčení zo spoločenského, pracovného či rodinného života, teda pacientom trvalo ležiacim a vyžadujúcim si starostlivosť o svoju osobu 24 hodín denne. Prípád žalobcu z hľadiska poškodenia zdravia je vážny, avšak žalobca je schopný samostatného

pohybu a určitých činností v obmedzenom rozsahu, nie je pacientom absolútne odkázaným na pomoc inej osoby. Súd mal preukázané, že bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia znaleckým ústavom je primerane vysoké, adekvátne reálnemu zdravotnému stavu žalobcu vyjadruje jeho sťaženie spoločenského uplatnenia a je dostatočné z hľadiska priznaných bodov. V neposlednom rade súd zohľadnil, že žalobcovi bola priznaná v rámci požadovaného nároku finančná strata oproti zárobku, kompenzujúca nemožnosť realizovať sa v pôvodnom zamestnaní a tiež nemajetková ujma, zohľadňujúca aj zásah zranenia žalobcu spôsobeného nehodou do jeho pracovnej sféry.

54. Podľa §11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

55. Podľa §13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa ods.1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

56. Podľa §13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

57. Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

58. Občiansky zákonník stanovuje, že fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, zaručené predovšetkým Ústavou Slovenskej republiky, v prípade značného zásahu do tohto práva iným subjektom, zákon umožňuje požadovať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy je dosiahnuť vyváženosť miery ujmy na hodnotách ľudskej dôstojnosti s konkrétnym finančným vyjadrením, s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, kritéria sú vecou voľného sudcovského uváženia, zohľadňujúc všetky detaily a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo. Náhrada nemajetkovej ujmy je odlišným nárokom ako nárok na náhradu škody, ujmy vzniknutej ako priamy dôsledok konkrétneho zásahu do telesnej integrity fyzickej osoby (ujma za zdravie, bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia, iná ujma priamo súvisiaca so zásahom), pri nemajetkovej ujme ide o zásah do osobnostnej sféry fyzickej osoby, prejavujúci sa vo všetkých oblastiach jej života, a to osobného, rodinného, pracovného. V súlade rozsudkom NS SR zo dňa 28.5.2014, sp. zn. 7Cdo 65/2013 platí: „Ustanovenia §11 až §13 Občianskeho zákonníka umožňujú priznať náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do osobnosti fyzickej osoby aj v dôsledku dopravnej nehody. Pre určenie výšky primeraného zadostučinenia v peniazoch sú stanovené dve kritériá, z ktorých súd musí vychádzať (závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby).“ Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy súd zohľadňuje konkrétne okolnosti prípadu najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi vzhľadom na jeho postavenie v rodine a spoločnosti. Súčasne je potrebné prihliadať k tomu, že táto forma zadostučinenia je právnym inštitútom do istej miery výnimočného charakteru, ktorý sa uplatní práve len za splnenia zákonom stanovených predpokladov, ktoré súčasne musia byť súdu známe a pre daný prípad individualizované. Určujúcim je predovšetkým zistenie, že v konkrétnom prípade ide o nemajetkovú ujmu vzniknutú v osobnostnej sfére fyzickej osoby, ktorú táto fyzická osoba objektívne, najmä vzhľadom k povahe, intenzite, trvania a rozsahu pôsobenia nepriaznivého následku, môže pociťovať a prežívať ako závažnú.

59. V danom konaní mal súd preukázané, že ujma spôsobená na zdravotnom stave žalobcu v dôsledku dopravnej nehody bola závažným zásahom, znamenajúcim ujmu žalobcu v jeho rodinných aj spoločenských vzťahoch. Zo svedeckých výpovedí osôb blízkych žalobcovi, vyplynulo, že zásah do osobnej sféry žalobcu sa uskutočnil v značnej miere a vzniknutú ujmu žalobca objektívne pociťoval. Žalobca pred nehodou vykonával odborne náročnú prácu, bol aktívnym spoločensky, navštevoval kultúrne podujatia, pravidelne športoval, cestoval, v osobnom živote sa venoval svojmu priateľovi. Dôsledky úrazu sa prejavili vo všetkých uvedených oblastiach života žalobcu, z hľadiska intenzity ide o zásah závažného charakteru, vo väčšine oblastí až fatálneho, bez možnosti obnovy predchádzajúcich aktivít. Zdravotné obmedzenia vyradili žalobcu z pracovného procesu, kultúrnych aj športových činností, negatívne sa prejavili v osobnej sfére vo vzťahu k priateľovi, dôsledky zranenia spôsobili žalobcovi nielen fyzické útrapy v podobe mnohých operačných zákrokov, ale aj útrapy psychické, prejavujúce sa v rozklade jeho osobnosti.

60. V súvislosti s uplatnenou nemajetkovou ujmu vo výške 440.000,-€ súd tento nárok žalobcu zamietol. V prvom rade treba poukázať na skutočnosť, že žalobca nepodal odvolanie v časti pôvodne priznanej nemajetkovej ujmy vo výške 30.000,-€ súdom prvej inštancie, čo znamená, že žalobcom požadované opätovné prehodnotenie priznania nemajetkovej ujmy nad rámec priznanej výšky, nemá opodstatnenie a žalobcovi takýto nárok neprináleží a preto výšku nemajetkovej ujmy posudzoval len na základe odvolacích dôvodov žalovaného, ktorý nevidel dôvod priznania jednorazového odškodnenia žalobcu, poukazujúc na predpokladané trvanie výplát do budúcnosti a ich celkovú výšku (tento nárok bol súdom žalobcovi priznaný). Súd poukazuje na tú skutočnosť, že v súčasnej dobe síce existuje tzv. dvojkofajnosť v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, a to či priznané sťaženie spoločenského uplatnenia nebolo uplatňované na základe rovnakých skutkových tvrdení s odkazom na ochranu osobnosti tzv. previs, avšak súd v zmysle ustálenej judikatúry je povinný dôsledne oddeliť jednotlivé skutkové tvrdenia, ktorými žalobca odvodzoval svoj zásah do svojich osobnostných práv.

61. Podľa právnej teórie ako i súdnej praxe nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nemôže byť odvodzovaný od totožných skutkových tvrdení, od ktorých sa odvodzuje nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Inými slovami, v prípade nároku na náhradu nemajetkovej ujmy musí existovať tzv. „previs“ nad náhradou za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. V žalobe na náhradu nemajetkovej ujmy tak musia byť tvrdené a následne v rámci súdneho konania aj preukázané také skutočnosti alebo také následky v živote žalobcu, ktoré neboli (nebudú na základe podanej žaloby) odškodnené už v rámci nároku na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia.

62. V prípade uplatnenej nemajetkovej ujmy mal súd za to, že ak by izolovane nahliadal na uplatnenie nároku na nemajetkovú ujmu (bez spojenia na sťaženie spoločenského uplatnenia), že žalobca nepreukázal také skutočnosti alebo také následky v dôsledku dopravnej nehody v jeho živote, ktoré by neboli odškodnené v rámci sťaženia spoločenského uplatnenia. Z výpovede žalobcu a svedkov mal súd preukázanú v dôsledku dopravnej nehody vážnu ujmu žalobcu, ktorá sa prejavila v jeho rodinných, spoločenských aj osobných vzťahoch, avšak tvrdené skutkové okolnosti, ktorými odôvodňuje žalobca požadovanú nemajetkovú ujmu, sa zhodujú s diagnózami uvedenými v znaleckom posudku číslo 99029/2020, predloženom v konaní vo veci náhrady škody, podľa ktorého objektívny nález a trvalé následky v zmysle sťaženia spoločenského uplatnenia boli znalcom zohľadnené a bodovo ohodnotené. Konkrétne položku 255 - vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií v počte bodov 1170 znalec zvýšil o 40% na počet bodov 1638 a položku 321b - poúrazová sexuálna dysfunkcia ťažkého stupňa v počte bodov 500 znalec zvýšil o 40% na počet bodov 700, obe vzhľadom na vek žalobcu v čase úrazu a ovplyvnenie rozsahu sťaženia spoločenského uplatnenia. Uvedené položky zodpovedajú argumentácii žalobcu pri odôvodňovaní nároku na nemajetkovú ujmu, posudzované a bodovo ohodnotené diagnózy skutkovo konzumujú tvrdenia žalobcu a svedkov o prejavoch ujmy spôsobenej následkom dopravnej nehody žalobcovi v jednotlivých oblastiach jeho života. S poukazom na kolíziu nároku náhrady škody na zdravie a nároku náhrady nemajetkovej ujmy, súd konštatuje, že žalobca oba uvedené nároky uplatňoval na základe totožných skutkových tvrdení a v danom prípade sa ani nejednalo o tzv. previs. Súd z vypočítania žalobcu a výpovedí svedkov ustálil, že popis a vysvetlenie skutkových okolností zostalo v rovnakej rovine v prípade uplatňovanej nemajetkovej ujmy ako odôvodnenie nároku na náhradu škody - sťaženie spoločenského uplatnenia, a teda nárok na nemajetkovú ujmu bol konzumovaný už uplatnením sťaženia spoločenského uplatnenia a navyše bol žalovaným v priebehu súdneho konania žalobcovi vyplatený. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn.: I. US 426/2014-31 a je toho názoru, že žalobcom uplatnený a žalovaným poskytnutý nárok bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vylučuje uplatnenie si náhrady nemajetkovej ujmy, priznania ktorej sa žalobca v konaní domáhal. Podľa odseku 18 uvedeného uznesenia ÚS SR: „Rovnako nie je sporné, že v súvislosti, resp. v dôsledku poškodenia jej zdravia mala sťažovateľka preukázateľne nepriaznivé následky v jej osobnej, ako aj rodinnej sfére. Hospitalizácia a následné liečenie mali vplyv na realizáciu jej životných úkonov, nemohla plnohodnotne žiť a pracovať, nemohla plnohodnotne plniť svoju úlohu matky a manželky, bola obmedzená v starostlivosti o chorého manžela. Ústavný súd preto nerozporuje názor sťažovateľky, že dôsledky poškodenia zdravia sa prejavili aj vo viacerých sférach jej súkromného a rodinného života. Z pohľadu citovanej platnej právnej úpravy je však zrejmé, že tieto ujmy sú kryté inštitútom sťaženia spoločenského uplatnenia a odškodňované jednorazovo na základe bodového ohodnotenia v závislosti od rozsahu obmedzení pri uplatnení v živote a spoločnosti. Citované ustanovenie zákona č. 437/2004 Z.z. teda upravujú náhradu za dôsledky poškodenia zdravia

v pracovnom, kultúrnom, súkromnom, manželskom, ale napríklad aj v politickom či športovom živote. Pokrývajú teda náhradu všestranných obmedzení poškodeného v rôznych sférach jeho života, pri plnení jeho rôznych spoločenských úloh, ktoré ss prejavili ako dôsledok poškodenia zdravia.“

63. Pre úplnosť zdôvodnenia nepriznania požadovanej výšky nemajetkovej ujmy žalobcom súd poukazuje aj na to, že uplatňovaná nemajetková ujma vo výške 440.000,-€ je neprimerane vysoká a výpočet určovaný podľa priemerného veku muža na Slovensku (73,1 roka) a dennej sumy 50,-€ neadekvátny. Vychádzajúc z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, najvyššia nemajetková ujma prináleží ochrane práva na život, uvedený súd priznal napr. v predmete sťažnosti použitia neprimeranej sily pri zadržaní, ktoré spôsobilo smrteľné zranenia pri zatýkaní nemajetkovú ujmu vo výške 20.000,-€ (vo veci Wasilewska and Kulacka proti Poľsku), v prípade zabitia štyroch rodinných príslušníkov počas bezpečnostných operácií nemajetkovú ujmu v celkovej výške 120.000,-€ (vo veci Abuyeva a ďalší proti Rusku), v prípade smrti počas policajného zadržania nemajetkovú ujmu vo výške 45.000,-€ (vo veci Mižigárová proti Slovensku). V súlade s uvedenou judikatúrou rozhoduje o výške nemajetkovej ujmy aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý napr. rozsudkom zo dňa 28.10.2010, sp. zn. 2Cdo 154/2010 priznal za smrť dcéry pri dopravnej nehode rodičom nemajetkovú ujmu 2 x 17.000,-€, rozsudkom zo dňa 30.10.2012, sp. zn. 4Cdo 139/2011 priznal za smrť chodkyne zrazenej pri dopravnej nehode rodičom 2 x 15.000,-€ a súrodencom 2 x 2.000,-€, rozsudkom zo dňa 27.1.2016, sp. zn. 1MCdo 10/2013 za smrť syna pri dopravnej nehode priznal rodičom 2 x 8.300,-€.

64. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa §255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vyloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca si v predmetnom konaní uplatnil náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, v rámci náhrady škody požadoval priznať viacero nárokov, počas konania čiastočne zobral svoj nárok späť z dôvodu jeho zaplatenia žalovanou procesnou stranou na základe znaleckého posudku, predloženého až v súdnom konaní, teda späťvzatie z procesného hľadiska zapríčinil žalobca. Po vyhodnotení predložených dôkazných prostriedkov procesného útoku súd časť žaloby zamietol, a to v prípade náhrady škody aj v prípade nemajetkovej ujmy. Úspech každej z procesných strán, žalujúcej aj žalovanej bol v konečnom dôsledku úspechom len čiastočným, nemožno hovoriť ani o pomernom úspechu, preto súd nepriznal žiadnej z procesných strán náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada

mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie podlieha poplatkovej povinnosti v rovnakej výške ako za podanú žalobu.

V prípade neuhradenia priznanej pohľadávky zo strany povinného, môže oprávnený požiadať o exekučný výkon súdneho rozhodnutia.